

מסכת חולין

פרק ג משנה ג

ואלו טרפות בעוף. נקובת הנישט, פסוקת הגרגרת, הפתה
חלדה על ראשה, מקום שעושה אותה טרפה, נקב הקרקבן,
נקבו הדקין, נפלה לאור ונחמרו בני מעיה, אם ירקים,
פסולין. אם אדמים, פשרים. דרסה, וטרפה בכתל, או
שרצצה בהמה ומפרקסת, ושהתה מעת לעת ושחטה,
כשרה: